

вмѣсто да честишь во училище-то за да слушашь ученія-та, тичешь во вінопродавницы-те, и иждивлявашь тамо многоцѣнно-то време на своя-та младость живѣющи блудно. Тыя златны годвни, въ кои-то можеше да украсишь свой-а умъ сосъ многу полезны и нужды извѣстія, прехождашь така въ грѣхове, и, най зло-то, живѣешь единъ животъ, кой-то повреждава и тѣлесны-те и душевны силы. Защо обичашь, безумне, тоя толко безсловесенъ и скотскій животъ; защо го гонишь толко, като да не ти е направиль никогда никое зло, или като да ще да ти направи некога некое големо добро; не видишь ли колко злощастіе, колко безчестіе, и колку злыни ти принесе; Не чувствувашь ли у каква яма пагубна те е фърлилъ; Не мыслишь ли, защо ти производи и привременна-та и вѣчна-та смерть; Защо прочее още го слѣдувашь; Защо го не оставишь единъ часъ по напредъ; Деца-та са воистинну благословеніе божіе на радость и утѣшеніе родителско: Но ты, увы, родиль ми си се, какво-то живѣешь сега, на мученіе, и тебе да проклинявамъ онай часъ, въ кого-то си виделъ видельня-та, ако не измѣнишь разумъ и животъ, и не ме извлечешь изъ тая смертоносна скорбь. Сыне мой! отрекохъ ли ти некога некая вещь; Не бехъ ли чадомлюбивъ отецъ; Не обичахъ ли те всегда; Какво можешь прочее ты сосъ толико неблагодарство да презирашь мене родившаго те; Смысли опечаленнаго твоего отца, кого-то тако-